

Osvobození Týnce – 13.4. 1945

Už 76 let odpočítáváme od dubna 1945, kdy v naší obci končila válka. Ze Slovenska byla slyšet kanonáda, ale ve vesnicích kolem řeky Moravy se na svazích směrem na Slovensko opevňovali Němci. Pomohla jim i příroda, protože celé území kolem Moravy bylo pod záplavou, z které vystupovaly jen ostrůvky. Občané Týnce se před nebezpečím uchýlovali do sklepů. Na týneckém katastru se první sovětští vojáci objevili už 7. dubna. Bojovalo se v lese o nezaplavenou tzv. Anglickou cestu. 9. dubna zemřel po mučení Ludvík Mazuch, kterého Němci obvinili z vyzvědačství. Ten den zemřeli pod střelami a střepinami další čtyři občané. 13. dubna začal soustředěný útok sovětských jednotek od Valů a zároveň jezdecké oddíly Rudé armády útočily od Tvrdonic, rychle přešly směrem k Moravské Nové Vsi. Během noci byla osvobozena celá obec.

Celkem za bojů přišlo o život 6 místních občanů, byly zraněny 3 děti, v obci padlo více než 100 německých vojáků, 54 sovětských vojáků, ti byli nejvíce pohřbeni u lovecké chaty, kde byl brzy postaven pomník. V parku byl v r. 1961 odhalen pomník Rudoarmějce.

Podrobněji se o všem dozvíte v knize Týnec – městečko na Podluží. Kapitola zpracovala p. Soňa Holečková, velká znalkyně osvobozovacích bojů v r. 1945 na Moravě. Chodit s ní po týneckém lese byl zážitek. Její informace z úředních vojenských dokumentů umožňovaly hledat přímo místa, kde vojáci Rudé armády položili své životy – např. u hájovny, kde je dnes jen hromada cihel, u mostku přes slepé rameno apod. Dnes se do těch míst chodí na sněženky, na česnek, nebo jen na procházky. Užíváme si krásy jarního lesa. Tam všude umírali vojáci, na samém konci války a v cizí zemi. Jejich oběti si vzpomínáme každý rok.

Zpracováno podle knihy Týnec - městečko na Podluží
- kronikářka